

Lad mig i den forbindelse fremhæve de såkaldte motivationsfremmende foranstaltninger, som blev indført sidste sommer. Udlændinge, der ikke vil medvirke til at give oplysninger i deres sager om opholdstilladelse, og udlændinge, der modarbejder udsendelse af landet, kan pålægges meldepligt hos politiet og få frataget kostpenge, tøjpenge og lomme penge. Disse regler foreslår regeringen nu bliver justeret, så udlændinge, der modvirker sagens oplysning fremover, som hovedregel skal fratages kostpenge, tøjpenge og lomme penge. Regeringen tolererer ikke misbrug af udlændingeloven.

Også punkt 9 om skærpelse af kursen mod kriminelle udlændinge er der taget højde for med det forslag, regeringen kommer med. Det strammer op på udvisningsreglerne. Det foreslås således, at udlændinge med mere end 7 års ophold skal kunne udvises, hvis de får en ubetinget fængselsstraf på 4 år. I dag er grænsen 6 år. For udlændinge, der har opholdt sig i kortere tid end 7 år i Danmark, skal der på samme måde ske en justering i skærpet retning.

Herudover foreslås det, at de særlige regler om udvisning, der gælder for narkokriminelle, bliver suppleret med en tilsvarende adgang til at udvise udlændinge, der er dømt for forskellige personfarlige forbrydelser såsom mord, voldtægt, røveri og grov vold. En dom på ubetinget fængselsstraf på 30 dage eller mere vil således som hovedregel kunne danne grundlag for udvisning.

Jeg kan også nævne punkt 10 om strengere straf for menneskesmugling. I regeringens forslag lægges der således op til en forhøjelse af strafferammen for menneskesmugling under skærpede omstændigheder fra 2 til 4 års fængsel. Samtidig foreslås det, at udlændinge, der idømmes ubetinget straf for menneskesmugling, ligesom narkodømte skal udvises uanset længden af opholdet i Danmark.

I beslutningsforslag nr. B 71 om en samlet indsats for en bedre integration af flygtninge og indvandrere har jeg noteret mig, at Det Konservative Folkeparti og Venstre ifølge bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 71 mere overordnet kan tilslutte sig regeringens tanker på integrationsområdet, hvilket er meget tilfredsstillende. Forslagsstillerne har således blandt andet anført, og jeg citerer:

»Den hidtidige integration af flygtninge og indvandrere ikke har været god nok. Alt for mange er blevet gjort til klienter i det danske sociale system og henvist til passiv forsørgelse.«

Og senere:

»Sigtet er, at de nyankomne får ret og pligt til at finde en plads på arbejdsmarkedet og at klare sig selv.«

Ifølge forslagsstillerne er det endvidere hensigten at styrke udlændingenes danskundskaber, få udlændinge ind på arbejdsmarkedet, iværksætte en øget kriminalpræventiv indsats og bekæmpe ghettodannelse.

Der er ingen – og jeg gentager – der er ingen af disse overordnede målsætninger, som regeringen ikke kan støtte. Det er da også disse målsætninger, der ligger til grund for regeringens samlede udspil på integrationsområdet.

Når jeg vender mig mod de mere konkrete punkter i beslutningsforslaget, har jeg noteret mig, at forslagsstillerne ønsker, at flygtninge og indvandrere, der ikke kan tale dansk, som betingelse for at få bistandshjælp skal deltage i danskundervisning. Det forslag har regeringen ingen problemer med. Det er allerede sådan i dag, at kommunerne som hovedregel stiller krav om deltagelse i danskundervisning som betingelse for at få udbetalt bistandshjælp.

Efter regeringens samlede udspil på integrationsområdet vil indsatsen for at tilskynde nyankomne og herboende udlændinge til at lære dansk skulle styrkes væsentligt. For de nyankomne udlændinge vil der være mulighed for at nedsætte eller stoppe introduktionsydelsen, hvis introduktionsprogrammet, herunder danskundervisningen, ikke følges i tilstrækkeligt omfang. Endvidere vil manglende deltagelse i introduktionsprogrammet kunne betyde, at der ikke meddeles permanent opholdstilladelse. Ledige udlændinge, der allerede er her i landet, men som ikke behersker dansk i tilstrækkeligt omfang, skal ifølge regeringens samlede udspil på området have både ret og pligt til danskundervisning.

Jeg ser på denne baggrund med fortrøstning frem mod Folketingets behandling af regeringens lovforslag om integration. Når der er en sådan grundlæggende enighed om dette noget forsømte, men helt centrale område, må politisk drilleri – hvis man ikke skal sige usaglige, taktiske hensyn – i alt fald ikke føre til, at vi ikke får gennemført de nødvendige initiativer, når vi er enige herom.

Når regeringen alligevel ikke kan støtte de to beslutningsforslag, nr. B 55 og B 71, i deres helhed er det, fordi de enkelte forslag indeholder en række konkrete tiltag, som regeringen ikke kan tiltræde. Lad mig her nævne punkt 2 i